

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov
(Słowacja) w dniu 6 stycznia 2022 r. – UR/365.bank a.s.**

(Sprawa C-12/22)

(2022/C 148/19)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Prešov

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UR

Strona pozwana: 365.bank a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dane określone w umowie o kredyt konsumencki zawartej w dniu 21 grudnia 2016 r., przytoczone w treści niniejszego postanowienia, odpowiadają jasnemu i związłemu określeniu rodzaju kredytu, zgodnie z wymogiem art. 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/48/WE ⁽¹⁾?
- 2) Czy dane określone w umowie o kredyt konsumencki zawartej w dniu 21 grudnia 2016 r., przytoczone w treści niniejszego postanowienia, odpowiadają jasnemu i związłemu określeniu okresu obowiązywania umowy o kredyt, zgodnie z wymogiem art. 10 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2008/48/WE?
- 3) Czy dane określone w umowie o kredyt konsumencki zawartej w dniu 21 grudnia 2016 r., przytoczone w treści niniejszego postanowienia, odpowiadają jasnemu i związłemu określeniu rodzaju kredytu, zgodnie z wymogiem art. 10 ust. 2 lit. g) dyrektywy 2008/48/WE, oraz czy
 - umowa o kredyt konsumencki musi zawierać matematyczny wzór obliczenia RRSO, wraz z podstawionymi zmiennymi, jak również samo obliczenie,
 - wystarczy, że umowa o kredyt konsumencki zawiera w swojej treści zmienne niezbędne do obliczenia RRSO, czy też należy je jeszcze raz podać z wyraźnym zaznaczeniem, że chodzi o założenia do obliczenia RRSO?
- 4) Czy dyrektywę 93/13/EWG ⁽²⁾ można interpretować w ten sposób, że wymaga ona, aby przepisy krajowe lub praktyka krajowa zobowiązywały sąd do uznania warunku umownego za nieuczciwy również po zakończeniu stosunku umownego, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie?
- 5) Czy jest sprzeczna z całą dyrektywą Rady 93/13/EWG, a w szczególności z jej motywem piątym (ogólnie rzecz biorąc, konsumenci nie znają norm prawnych regulujących umowy sprzedaży towarów i usług obowiązujących w innych państwach członkowskich; ten brak świadomości może powstrzymać konsumentów przed dokonywaniem bezpośrednich transakcji nabycia towarów lub usług w innych państwach członkowskich) taka praktyka sądowa, która w przypadku zarzucanego braku obowiązkowego elementu umowy o kredyt konsumencki zakłada, że okoliczność ta była znana konsumentowi już w chwili podpisywania umowy o kredyt, w szczególności w przypadku gdy konsument potwierdził odrębnie zapoznanie się z umową o kredyt poprzez podpisanie innych powiązanych dokumentów kredytowych (np. formularz standardowych informacji o kredycie konsumenckim, wykaz otrzymanych dokumentów itd.)?
- 6) Czy jest sprzeczne z zasadą ochrony konsumentów i zasadą skuteczności, aby prawo krajowe dla dochodzenia roszczeń o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia uzyskanego przez dostawcę kosztem konsumenta przewidywało subiektywny, ale również obiektywny termin przedawnienia, oparty na neutralnym kryterium (wystąpienie bezpodstawnego wzbogacenia), tak aby ustalenie momentu rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia nie było pozostawione wyłącznie uznaniu konsumenta, a tym samym, aby dostawca nie miał rzeczywistej możliwości obrony poprzez podniesienie zarzutu przedawnienia?
- 7) Czy jest zgodne z zasadą ochrony konsumenta i zasadą skuteczności, aby każdy brak w umowie o kredyt konsumencki przygotowanej przez dostawcę bezwarunkowo został uznany za skutek umyślnego działania dostawcy?

- 8) Czy zasadę skuteczności w przytoczonych poniżej wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że termin przedawnienia bezpodstawnego wzbogacenia uzyskanego z tytułu nieoprocentowanego i nieodpłatnego charakteru kredytu z uwagi na wadę powinien rozpocząć bieg dopiero od momentu wydania przez sąd orzeczenia w przedmiocie takiej wady (np. poprzez stwierdzenie nieoprocentowanego i nieodpłatnego charakteru kredytu)?
- 9) Od którego momentu zasada skuteczności zastosowana w przytoczonych poniżej wyrokach TSUE wymaga rozpoczęcia biegu przedawnienia?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG, Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

(²) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 11 stycznia 2022 r. – UF/Land Hessen**

(Sprawa C-26/22)

(2022/C 148/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UF

Druga strona postępowania: Land Hessen

przy udziale: SCHUFA Holding AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 77 ust. 1 w związku z art. 78 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 (¹) (zwanego dalej „RODO”) należy interpretować w ten sposób, że rozstrzygnięcie organu nadzorczego, o którym organ ten informuje zainteresowanego,
- a) ma charakter odpowiadający rozpatrzeniu petycji? Skutkowałoby to tym, że sądowa kontrola decyzji organu nadzorczego w sprawie skargi na podstawie art. 78 ust. 1 RODO ograniczałaby się zasadniczo do tego, czy organ rozpatrzył skargę, prawidłowo zbadał przedmiot skargi i poinformował skarżącego o wyniku kontroli.
- lub
- b) należy rozumieć jako wydaną przez organ publiczny decyzję co do istoty sprawy? Skutkowałoby to tym, że decyzja organu nadzorczego w sprawie skargi musiałaby zostać zbadana przez sąd w pełnym zakresie pod względem merytorycznym zgodnie z art. 78 ust. 1 RODO, przy czym w konkretnym przypadku – na przykład w przypadku zredukowania zakresu uznania do zera – organ nadzorczy mógłby zostać zobowiązany przez sąd również do konkretnego działania w rozumieniu art. 58 RODO.
- 2) Czy przechowywanie danych przez prywatne biuro informacji kredytowej, w którym dane osobowe z rejestru publicznego takiego jak „krajowe bazy danych” w rozumieniu art. 79 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2015/848 (²) są przechowywane bez konkretnego powodu, aby w przypadku zapytania móc udzielić informacji, jest zgodne z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) a) Czy zasadniczo dopuszczalne jest istnienie prywatnych równoległych baz danych (w szczególności baz danych biura informacji kredytowej), które są tworzone obok państwowych baz danych i w których dane z państwowych baz danych (w niniejszym przypadku ogłoszeń upadłościowych) są przechowywane dłużej, niż jest to przewidziane w ścisłych ramach rozporządzenia 2015/848 w związku z prawem krajowym?
- b) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3a) – czy z prawa do bycia zapomnianym przewidzianego w art. 17 ust. 1 lit. d) RODO wynika, że dane te powinny zostać usunięte, jeżeli okres przetwarzania danych przewidziany dla rejestru publicznego już upłynął?